

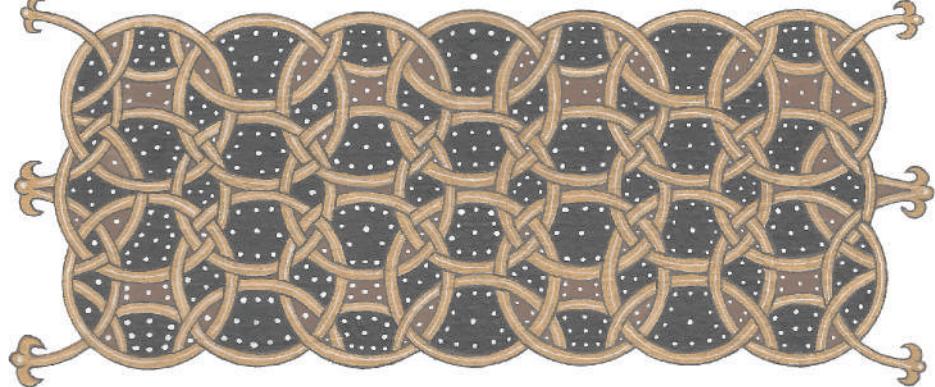
CARTEA GENEZEI

CARTEA GENEZEI

Apărută cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Teofan
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
junior
2015

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea Genezei, prima carte a Vechiului Testament, este poate și cea mai greu de pricoput dintre toate cărțile Sfintei Scripturi. Este o carte dificilă nu numai pentru un copil, dar și pentru un adult. De aceea, acest proiect este cu atât mai important, el adresându-se în egală măsură copiilor și părinților lor, invitându-i să participe, împreună, la redescoperirea miezului apariției vieții pe Pământ.

Mesajul de bază al acestei cărți (ca, de altfel, al tuturor cărților Sfintei Scripturi) este că toate lucrurile cuprinse între copertele ei chiar s-au întâmplat. Vedem locuri situate într-un spațiu geografic precis, oameni reali, care au existat și au trăit într-un timp bine definit. Cartea Genezei nu este deci o poveste, un mit. Exceptând creația propriu-zisă, care este revelată, restul Cărții Genezei apare ca o cronică istorică. De aceea intervenția asupra textului biblic a fost minimală.

Ilustrația Cărții Genezei e construită pornind de la structura manuscrisului miniat de Ev Mediu. Pentru a vorbi copiilor, din punct de vedere al imaginii, mai aproape de înțelesul lor, s-a optat pentru o abordare mai apropiată de ilustrația de carte pentru povești, apelând numai acolo unde era absolut necesar, la simbolurile și rigorile iconografice. Astfel, copiii vor putea vedea personificări ale celor șapte zile ale creației sub forma unor personaje fantastice care ajută, prin felul în care au fost concepute,

la o rememorare a întâmplărilor petrecute pe parcursul lor. De asemenea, în locurile unde s-a abordat reprezentarea iconografică, pentru o cât mai bună receptare a informației, s-a optat pentru o simplificare a ei, imaginile concentrându-se pe esențial.

Chiar dacă aceste întâmplări s-au petrecut cu foarte mult timp înaintea secolului al XXI-lea, în care trăim, Cartea Genezei e, prin însuși miezul ei, o carte care e și va fi mereu actuală.

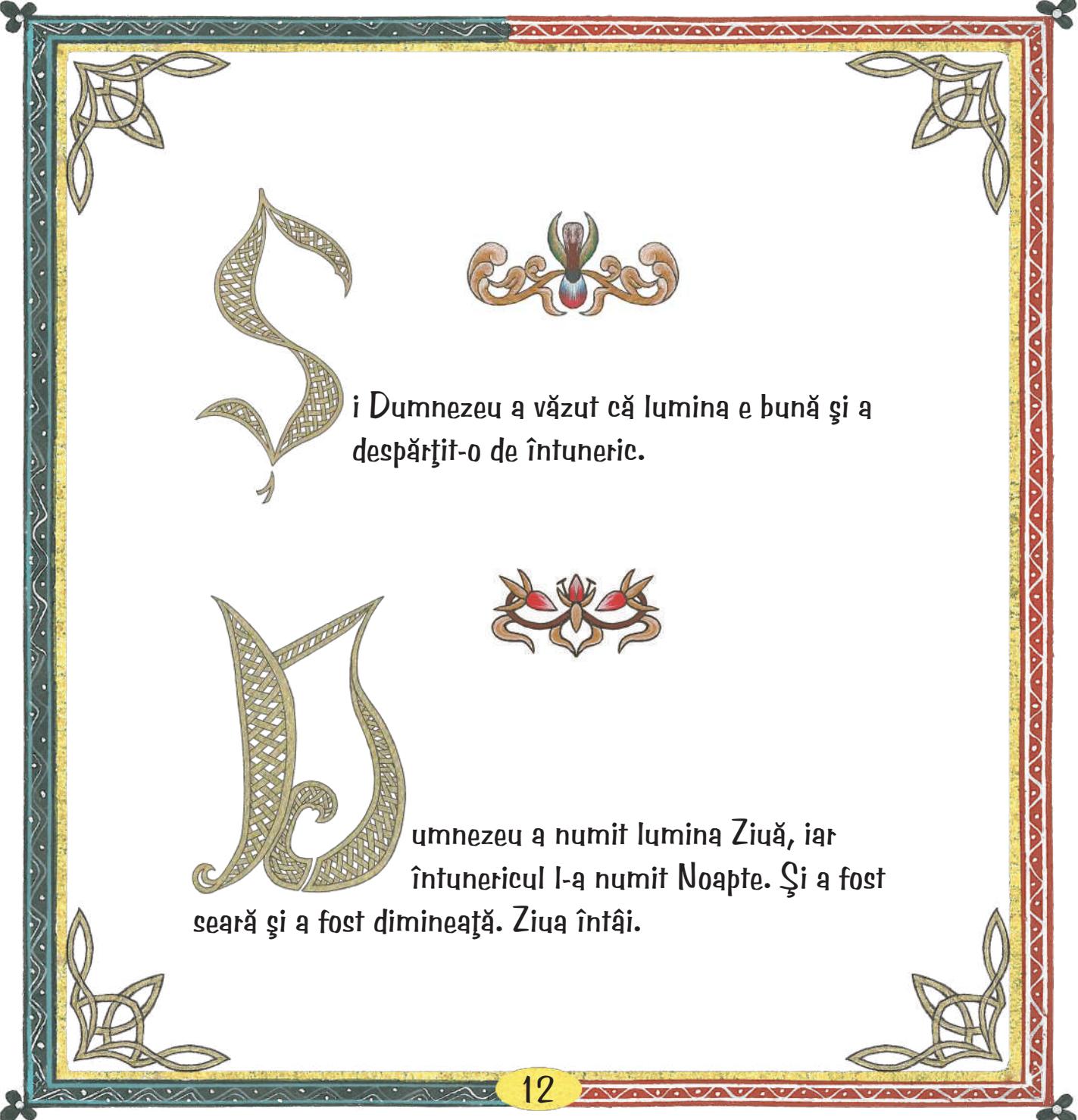
a început a făcut Dumnezeu Cerul și Pământul.

Si Pământul era gol și neînțocmit. Întuneric era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor.

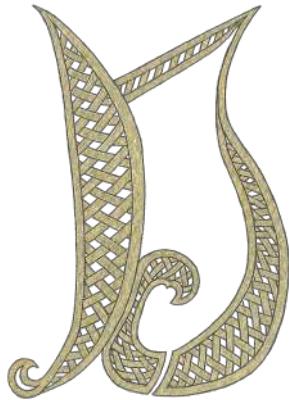

Si a spus Dumnezeu: „**SĂ FIE LUMINĂ!**”

i Dumnezeu a văzut că lumina e bună și a despartit-o de întuneric.

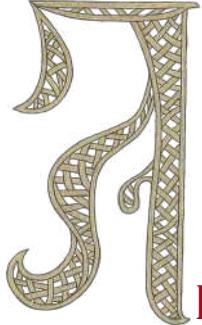
umnezeu a numit lumina Ziuă, iar întunericul l-a numit Noapte. Și a fost seară și a fost dimineață. Ziuă întâi.

zivā

НОЯРТЕ

 **poi Dumnezeu a spus: „SĂ FIE O PĂRTE
PRIN MIJLOCUL APelor și să
DESPARTĂ ape de ape”. Si aşa a fost.**

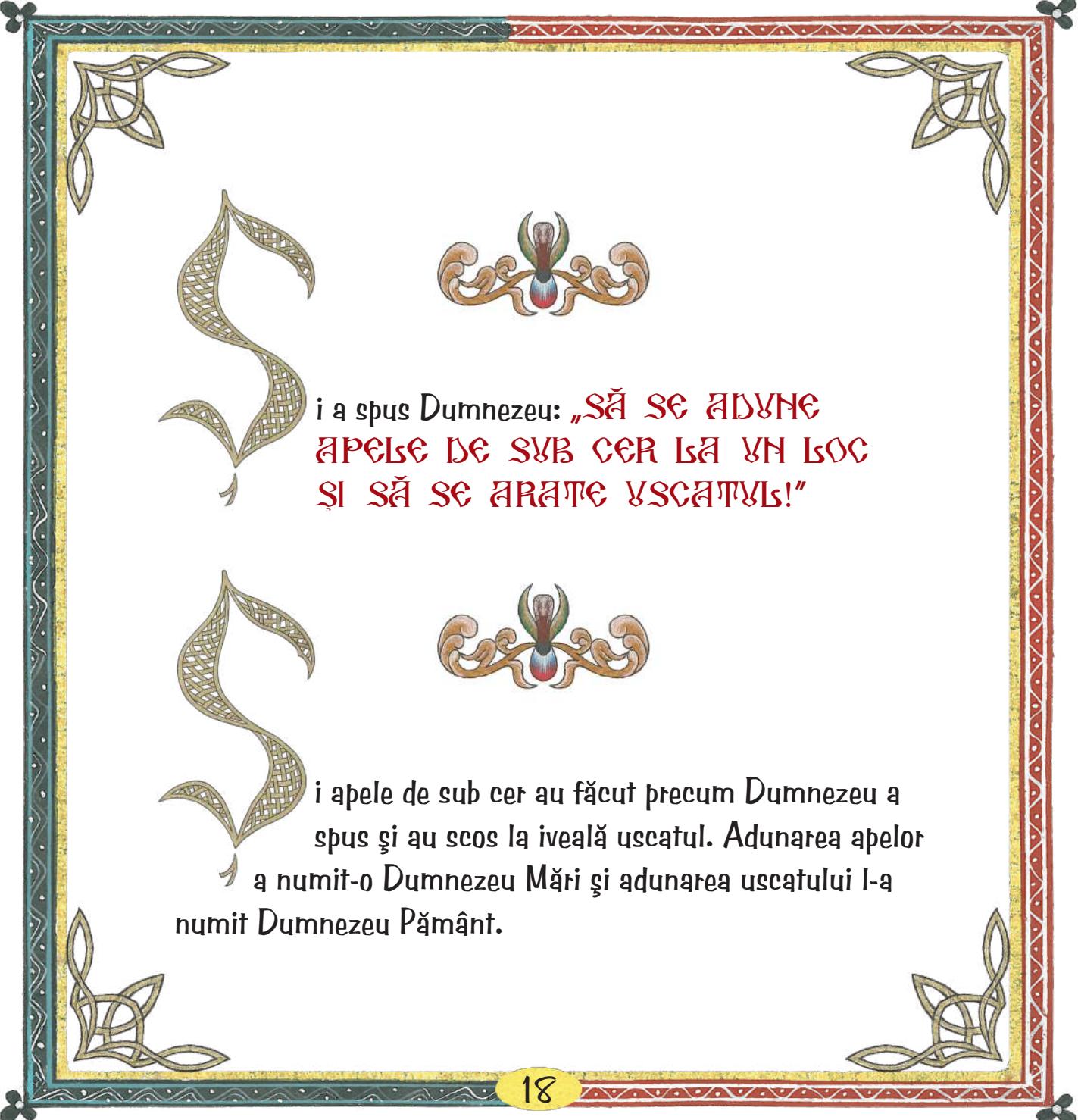
 **ăria pe care a făcut-o a numit-o Cer. Si a
văzut Dumnezeu că este bine. Si a fost seară
și a fost dimineață. Ziua a două.**

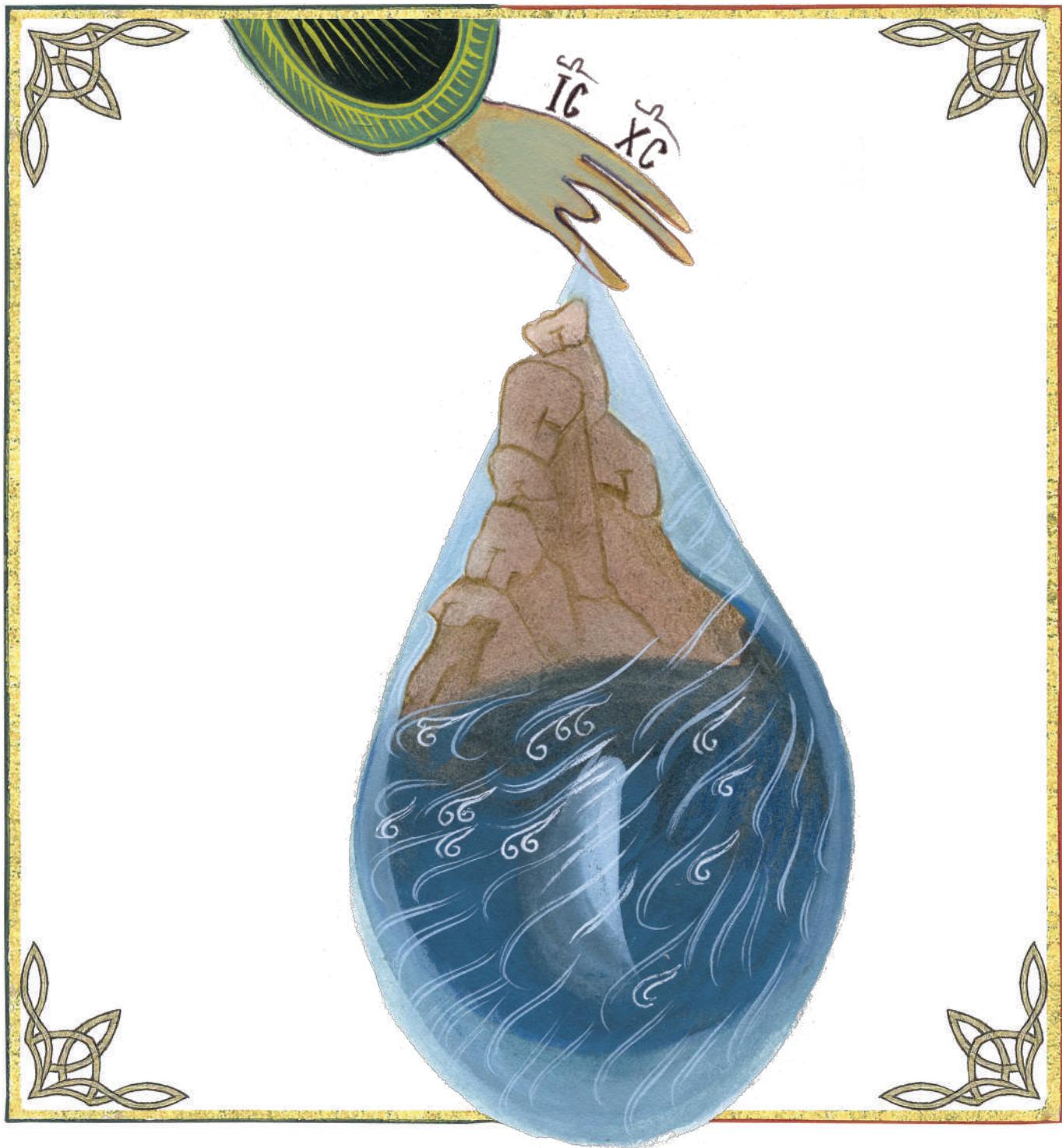
Зиуя

Ямбова

i a spus Dumnezeu: „**SĂ SE ADUNĂ
APELE DE SUB CER LA UN LOC
SÌ SĂ SE ARATE USCĂTUL!**”

i apele de sub cer au făcut precum Dumnezeu a spus și au scos la iveală uscatul. Adunarea apelor a numit-o Dumnezeu Mări și adunarea uscatului l-a numit Dumnezeu Pământ.

**poi Dumnezeu a spus: „SĂ DEA PĂMÂNTUL
DIN SINE VERDEAȚĂ:**

